

Wtorek – 13.04.2021r

TEMAT: Wiosna na wsi

CELE OGÓLNE: poznanie cech krajobrazu wiejskiego; rozwijanie sprawności aparatu artykulacyjnego; zachęcanie do wypowiadania się na określony temat; rozwijanie koordynacji ruchowo-wzrokowo-słuchowej; rozwijanie pewności siebie

Zestaw ćwiczeń porannych

– **„Wiosenny spacer”** – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dzieci spacerują po sali przy dźwiękach dowolnej piosenki. Na sygnał N. (delikatne uderzenie opuszkami palców w bębenek) dzieci muszą szybko schować się pod parasolem

– **„Zbieramy kwiaty”** – ćwiczenia tułowia – skręty. Dzieci stają w rozsypce, nogi lekko rozstawione na szerokość bioder. Naśladują zrywanie kwiatów – robią skłon raz w lewą, raz w prawą stronę, próbując dotknąć palcami obu rąk podłogi.

– **„Koniki na łące”** – zabawa bieżna. N. gra na bębnie rytm do biegu lub marszu. W zależności od granej melodii dzieci-koniki biegają w różnych kierunkach sali, wysoko unosząc kolana (konie kłusują) lub maszerują, wysoko unosząc kolana (konie idą stępą).

– **„Chlup w błotko!”** – zabawa z elementem podskoku. N. rozkłada na podłodze obręcze - kałuże błota. Dzieci-świnki maszerują przy dźwiękach muzyki. Gdy muzyka cichnie, wskakują obunóż do najbliższej obręczy. Zabawę powtarzamy wielokrotnie

„Jakie słowo ukryło się między dźwiękami?” – ćwiczenia słuchu fonematycznego. N. dzieli na sylaby dowolne słowo będące nazwą wiejskiego zwierzęcia (koza, świnka, krowa, kucyk, kogucik, indyk, kogut, baranek itd.), stosując klaskanie lub grę na kołatce pomiędzy sylabami jako utrudnienie, np. słowo koza: ko – klaśnięcie w dłonie/uderzenie raz kołatką w dłoń (przy kolejnych słowach dwa, trzy klaśnięcia/uderzenia kołatką, wyklaskany/wygrany dowolny rytm) – za. Zadaniem dzieci jest dokonać syntezy sylabowej i odgadnąć słowo. N. może wybrać ochotnika do tworzenia kolejnych zagadek sylabowych z utrudnieniem dźwiękowym.

„**Wieś czy miasto?**” – rozmowa kierowana przy ilustracjach. N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające krajobrazy: wiejski i miejski. Dzieci opisują obrazki i wskazują najistotniejsze różnice między nimi

„Co słyhać na wsi” – słuchanie wiersza i rozmowa na temat zwierząt.

Co słyhać na wsi

Wanda Chotomska

Co słyhać? – Zależy – gdzie.

Na łące słyhać: – Kle-Kle!

Na stawie: – Kwa-kwa! Na polu: – Kraaa!

Przed kurnikiem: – Kukuryku!

– Ko-ko-ko-ko-ko! – w kurniku.

Koło budy słyhać: – Hau!

A na progu: – Miau...

A co słyhać w domu, nie powiem nikomu!

N. zadaje dzieciom pytania do wysłuchanego utworu: O czym jest ten wiersz? Co słyhać na łące? Pokażcie to zwierzę na ilustracji. (za każdym razem N. prosi o pokazanie wymienionego zwierzęcia na ilustracji) Co słyhać nad stawem? Jakie zwierzę słyhać w kurniku, a jakie obok budy? Jakie zwierzę siedzi na progu?

„Rozmowa zwierząt” – zabawa ortofoniczna na podstawie wiersza „Co słyhać na wsi”. Dzieci losują emblematy zwierząt występujących w wierszu. N. opowiada, a poszczególne dzieci-zwierzęta włączają się w określonych miejscach do narracji, naśladując głosy „swoich” zwierząt. Spotkał kot psa na podwórku i się przywitali (dzieci z emblematami psa i kota naśladują odgłosy tych zwierząt). Pies chciał sprawdzić – co w kurniku, więc się pożegnali (dzieci- -psy szczekają, dzieci-koty miauczą). Pies poczłapał do kurnika, z kurą chciał ustalić liczbę jajek do złożenia, więc porozmawiali (kury i psy wydają swoje odgłosy). Później pies na pole pognął, z wroną się pokłócił (psy i wrony się przekrzykują), i tak głośno rozmawiali, że kot się obudził (kot zaczyna miauczeć). Teraz cała trójka kracze, miauczy, szczeka, że aż kaczka oburzona ze stawu ucieka (psy, wrony, koty, kaczki wydają swoje głosy). Kaczka – kwacze, piesek – szczeka, wrona – kracze oburzona, kotek miauczy, a z daleka głos boćka dobiega – kle, kle, kle (dołączają klekocące bociany)

„Głosy z wiejskiego podwórka” Poniżej podałam Państwu link do odgłosów zwierząt, które można spotkać na wiejskim podwórku. Zadaniem dziecka jest naśladowanie ich głosem i ruchem

<https://www.youtube.com/watch?v=tj2ccM-9kF0>

„Na wsi”– zabawa ruchowa. N. dzieli dzieci na trzy grupy: kurki, pieski, kotki. Każda grupa zakłada szarfę w jednym kolorze. Wybrane dziecko-gospodyni (ma na sobie fartuszek lub chustę zawiązaną w pasie) przechadza się po swoim podwórku. Dzieci-zwierzęta spokojnie poruszają się po sali. Co pewien czas gospodyni woła określone zwierzęta do siebie, mówiąc: Kurki, chodźcie, to was nakarmię, Pieski..., Kotki.... Przywołane zwierzęta podchodzą do gospodyni, która dotykem sygnalizuje, że dane zwierzę już nakarmiła i może ono wracać na podwórko

„Pojazdy na wsi” – rozmowa kierowana. N. pokazuje dzieciom ilustracje przedstawiające traktor, kombajn i inne maszyny oraz urządzenia wykorzystywane do pracy w polu, np. pług i siewnik. Dzieci opisują wygląd pojazdów i urządzeń na ilustracjach, zastanawiają się, do czego mogą służyć i poznają ich nazwy

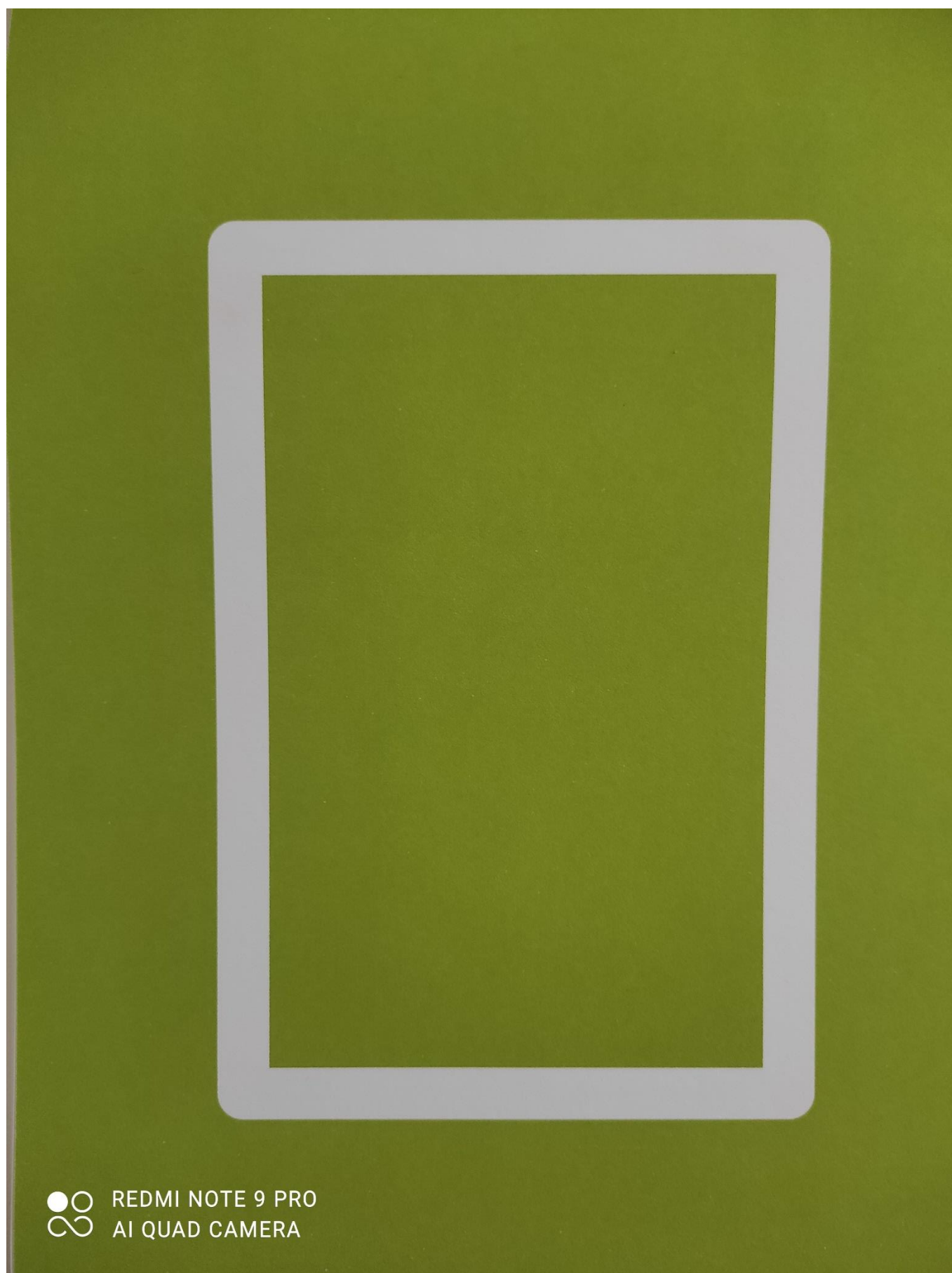

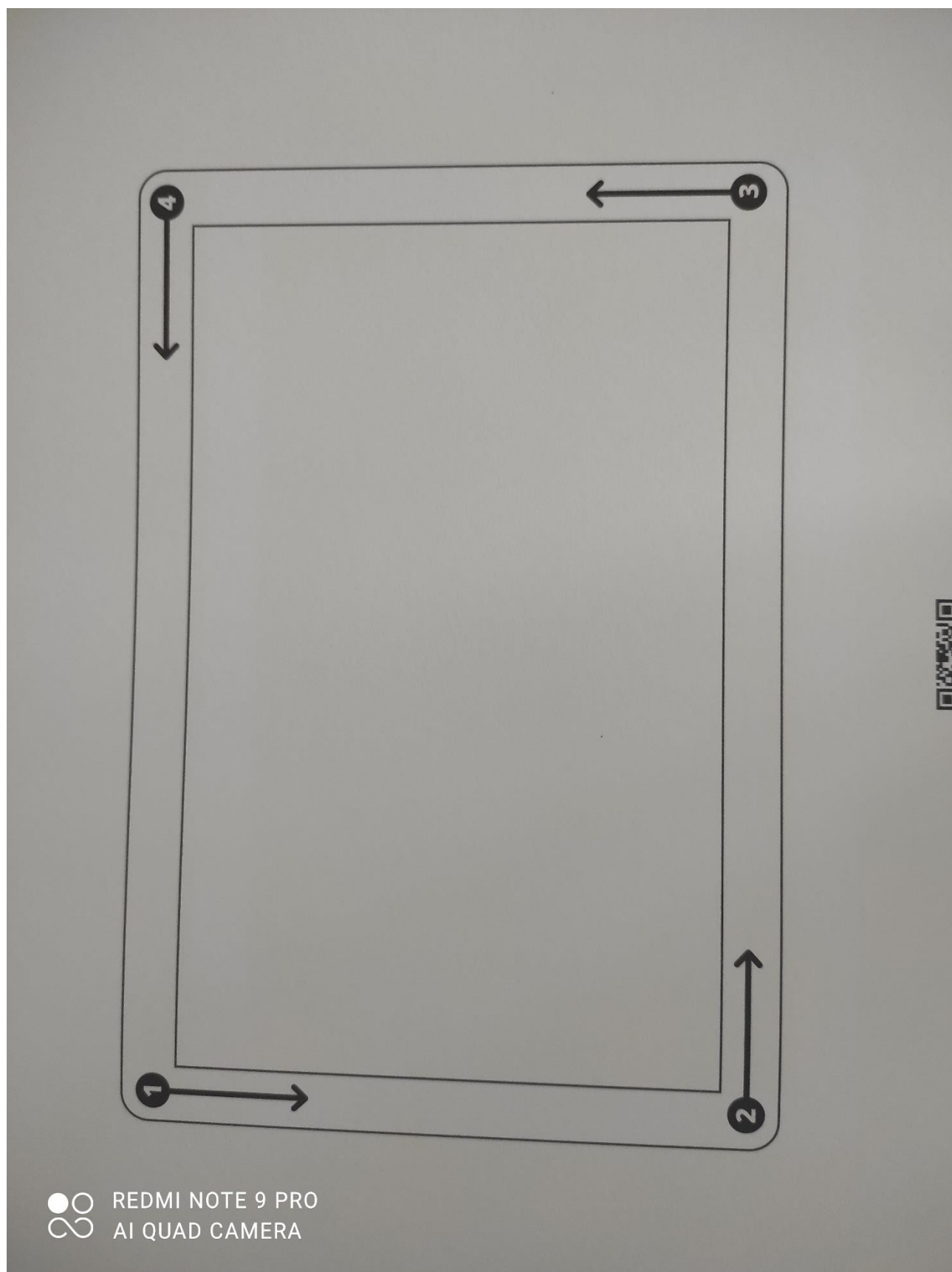

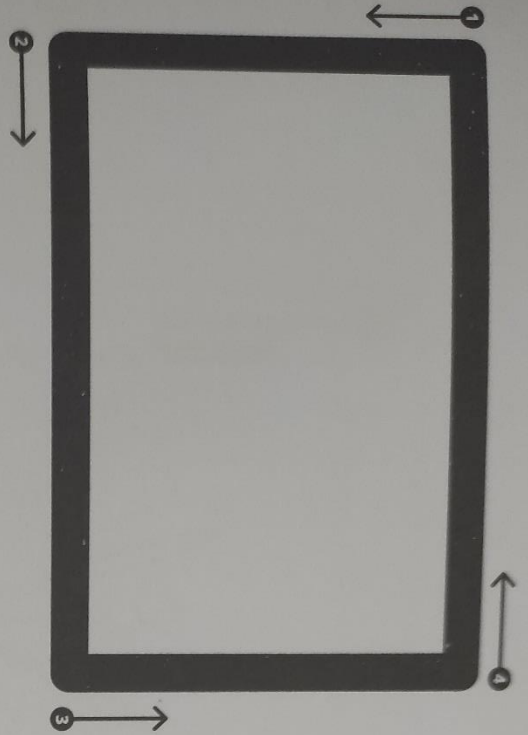
Karta pracy (proszę podzielić na 4-6 części, w zależności od możliwości dziecka), następnie ułożyć puzzle i skleić, pokolorować.

Wzór - dzieci ozdabiają różnymi fakturami: plasteliną, teksturą, folią spożywczą

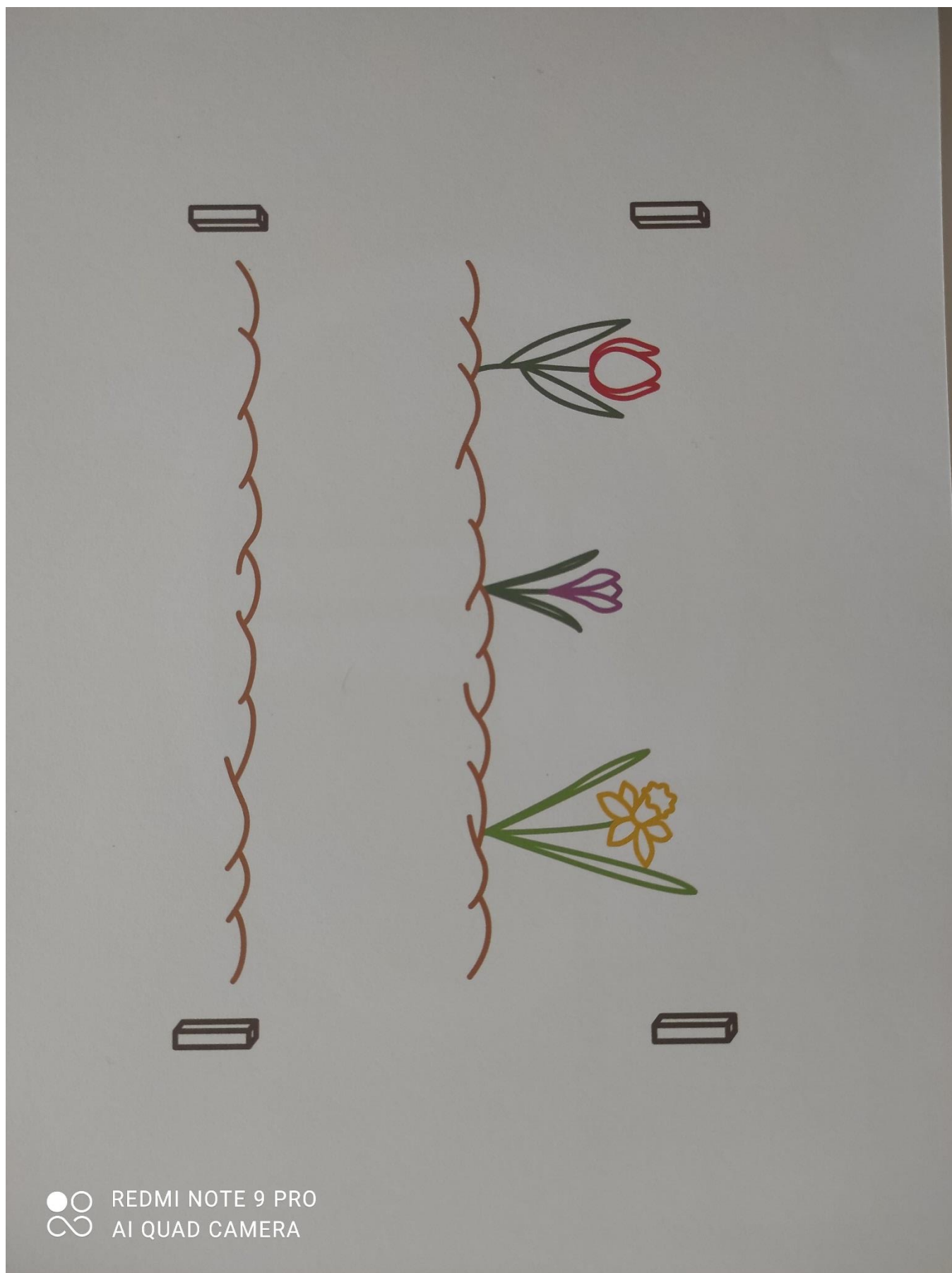

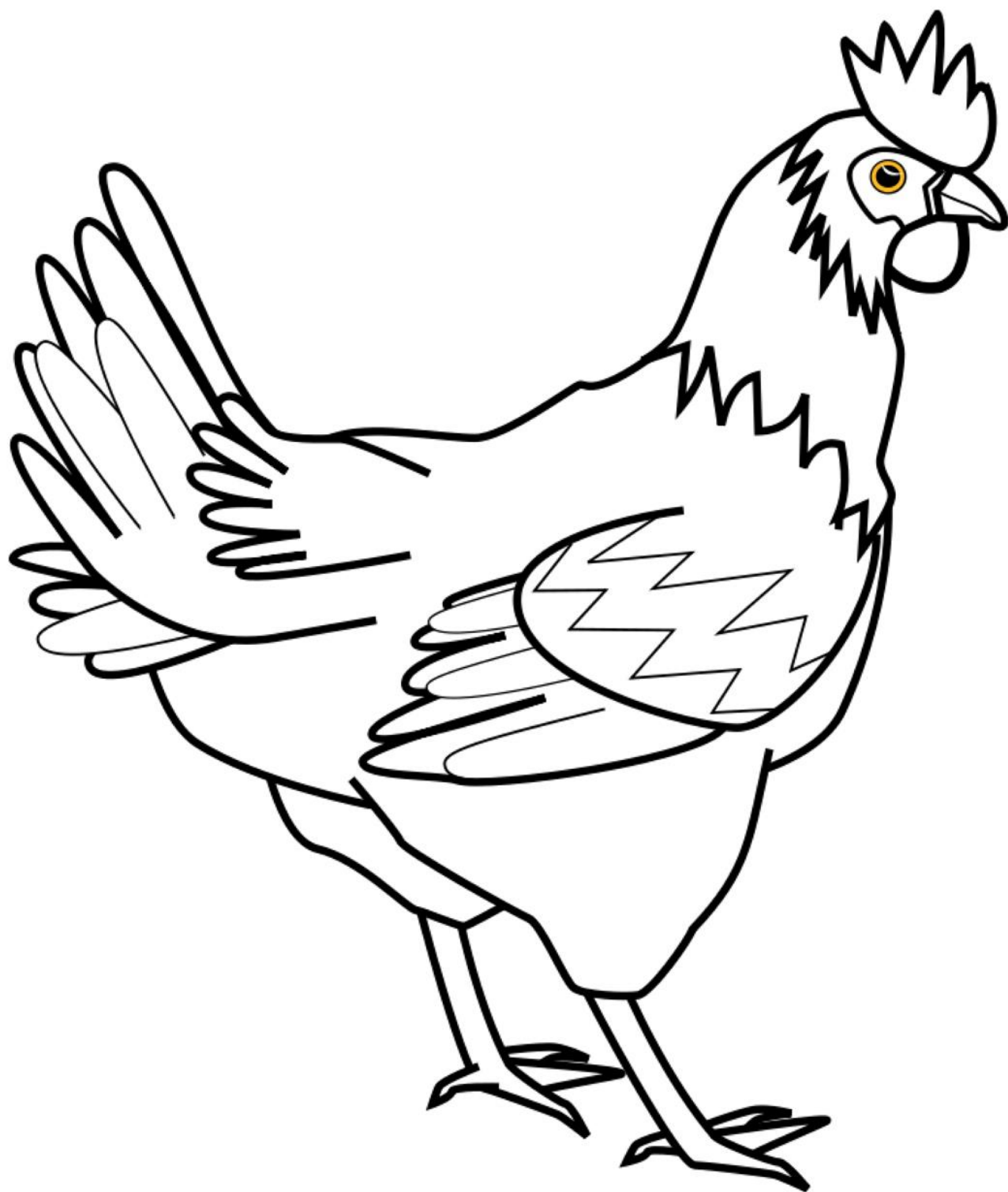
Rysunek po śladzie (prostokąt)

Rysujemy rabatkę (prostokąt)

więcej na: <http://moje-kolorowanki.blogspot.com/>